

[Aksel Larsen.]

at lønmodtagere ved opgørelsen af deres skattepligtige indkomst kan fradrage et beløb i anledning af udgifter i forbindelse med udførelsen af det indtægtsgivende arbejde. Beløbet sættes til 300 kr., dog højst 300 kr. af lønindtægten. Dette beløb forhøjedes året efter til 400 kr., men er ikke blevet reguleret siden.

Hvis en skatteydere hustru, der sambeskattes med ham, har indkomst ved selvstændig virksomhed eller arbejde for fremmede, indrømmes der i medfør af ligningslovens § 23 et fradrag, der i 1946 fastsattes som halvdelen af hustruens indkomst ved nævnte virksomhed, dog højst 2.000 kr. Heller ikke dette beløb er blevet reguleret siden.

Enhver må erkende, at pris- og indkomstforhold er ganske andre i dag, end da disse fradrag sidst blev reguleret. Skal de i dag modsvare, hvad man tænkte sig i 1946 henholdsvis 1952, bør de i det mindste fordobles. Det er dette, vort lovforslag går ud på.

Vi havde forventet, at regeringen i dette efterår som i tidligere efterår ville fremkomme med visse ændringsforslag til ligningsloven og havde derfor beregnet, at vi kunne fremkomme med vore forslag som ændringsforslag til et sådant lovforslag. Da det nu er åbenbart, at der ikke kommer noget forslag fra regeringen, fremsætter vi vore ændringsforslag som led i et selvstændigt lovforslag. Da tanken om forhøjelse af disse fradrag har mødt sympati fra mange sider under valgkampen og blandt andre det konservative folkeparti i sit valgprogram direkte har lovet at stemme for forhøjelse af fradragene, håber vi, at udsigterne til vedtagelse vil være gode.

Lovforslaget indeholder endvidere et forslag om ændring af ligningslovens § 29. Ifølge denne har en med manden sambeskattet hustru ret, men ikke pligt til at underskrive selvangivelsen som tegn på, at hun er bekendt med dens indhold. Denne ret er dog ganske åbenbart begrænset til de — forhåbentlig fleste — tilfælde, hvor manden tillader det, men medfører intet ansvar for hende, heller ikke selv om det måske er hende, der har indtjent en væsentlig del — måske endda den største del — af den sambeskattede indkomst.

Dette foreslås nu ændret således, at hustru-

en ved sin underskrift skal være ansvarlig for, at den del af indkomsten, der hidrører fra hendes selvstændige virksomhed eller arbejde for fremmede, er korrekt opgivet.

Vi ved, at regeringen har bebudet en ændring af skattelovgivningen således, at sambeskatningen af mand og hustru bringes til ophør. Indtil et sådant forslag fremkommer, bør de mest iøjnespringende urimeligheder i ligningslovens bestemmelser om sambeskatning i hvert fald bringes ud af verden, og dette tilsigtes også med vore ændringsforslag.

Jeg anbefaler lovforslaget til tingets velvillige og hurtige behandling.

Formanden: Uden for dagsordenen giver jeg ordet til det ærede medlem hr. Morten Lange, for at han som ordfører for forslagsstillerne kan fremsætte et tidligere anmeldt forslag til folketingsbeslutning.

Ordføreren for forslagsstillerne (Morten Lange): Det her fremsatte forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommission til undersøgelse af visse forgiftnings- og forureningsfarer er en genfremsættelse i udvidet form af et forslag, der ikke blev færdigbehandlet i forrige folketingssamling.

Det skal indledningsvis bemærkes, at det fremgik af de da indhentede oplysninger, at flere kontrolorganer allerede gør et godt og omhyggeligt arbejde i disse spørgsmål vedrørende teknologisk forgiftningsfare, forurening o. s. v. Alligevel har vi i den seneste tid fået meddelelse om ret alvorlige skader på grund af forureninger og forgiftninger. Østers og hummer dør i Limfjorden, og naturligvis endnu mere katastrofalt: kutterne tæres i Esbjerg havn, og der begynder at vise sig meget ubehagelige symptomer i retning af, at grundvandet forurenes, så at vandværker rundt omkring i landet får vanskeligheder og må lukke.

Det er åbenbart, at det moderne samfunds tekniske udvikling i stadig stigende takt åbner op for farlige bivirkninger. Det må befrygtes, at nogle af disse virkninger på længere sigt vil vise sig at være katastrofale, hvis der ikke skrives ind over en bred front. Det er kendt, at vore fødemidler kan indeholde sundhedsfarlige reststoffer dels fra sprøjtegifte, dels fra antibiotika, og de tilsatte farvestoffer og andre kemikalier

[Morten Lange.]

rummer en risiko for vor sundhed. På alle trin af forædlingsprocesserne for stoffernes direkte anvendelse til det færdige produkt er der sundhedsfarer, som i dag delvis er uden for kontrol.

Meget tyder på, at indskrænkninger i anvendelsen af giftstoffer og tilsatte stoffer må påbydes samtidig med, at et betydeligt oplysningsarbejde må iværksættes, for at gældende bestemmelser efterleves.

Et andet stort risikoområde er opstået i forbindelse med vandforureningen, som jeg nævnte før. På lidt længere sigt er utvivlsomt grundvandsforureningen den største fare, ikke mindst i betragtning af vore ret beskedne vandreserver. En tilsvarende helt generel risiko er til stede ved den stadig mere farlige luftforurening, som vi kun i hovedtræk har klarhed over skadevirkningerne af, men hvor vi fra udlandet er klar over, at der truer ganske betydelige farer. På begge disse områder er omfattende modforanstaltninger, så vidt vi kan se, nødvendige. Men også mod den mere begrænsede forurening af overfladevand og havvand må der skrides effektivt ind.

Problemerne om at sikre bortfjernelse af affaldsprodukter trænger i stærk grad til en kulegravning, ikke mindst på grund af den forurening af vore vande, som vi i meget stor udstrækning kan konstatere i denne tid.

Som bekendt er der truffet lovmæssige foranstaltninger mod mange af disse enkelt-risici, men flere af disse foranstaltninger efterleves ikke med tilstrækkelig omhu, og der er grund til at tro, at mange af de påbudte regler ikke er vidtgående nok.

Som nævnt har den sidste tid vist en hel del eksempler på omfattende og farlige skader samtidig med, at den almindelige usikkerhed over de langsigtede virkninger er tiltagende. Usikkerheden gør sig ikke mindst gældende, hvad angår faren for ødelæggende indgreb i balancen i vor natur, og en sådan forstyrrelse i den naturlige balance er ikke blot i sig selv en farlig skade, men også et varsel om andre ulykker.

Det er min opfattelse, at tiden er kommet til en kommissionsundersøgelse af disse områder. Kommissionen må samle de efterhånden meget omfattende udenlandske videnskabelige erfaringer og skabe overblik

over de lovmæssige foranstaltninger, som andre lande har truffet.

Der må endvidere udpeges områder, hvor en dansk forskningsindsats er særlig påkrævet, men afgørende må det især være, at kommissionen får anlagt en helhedsvurdering af vort nuværende kontrolapparats udbygning og effektivitet og foretager en analyse af de felter, hvor de nuværende kontrolforanstaltninger ikke slår til, eller hvor de kan ventes at svinge, hvis udviklingen fortsætter.

Jeg skal med disse ord anbefale forslaget til en hurtig og velvillig behandling.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte forslag til folketingsbeslutning vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om ændring i lov om boligbyggeri

og

forslag til lov om ændring i lov om hypotekforeninger. (Hypotekforeningernes lånegrænse).

Valgt blev: *Axel Ivan Pedersen, Albertsen, Ove Hansen, Aage Hauskov, Horn, Niels Mørk, Peter Nielsen, Viola Nørlov, Finn Poulsen, Guldberg, Axel Kristensen, Ib Thyregod, Hastrup, Adolph Sørensen, Thestrup, Else-Merete Ross og Kai Moltke.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om beskatningen af renteforsikringer m. v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 17) findes i tidenden sp. 1031).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.